

dag for
KJÆRE LANDSMENN!

Inger Lise

— også Norges største plateartist
nærmer seg 1 000 000 solgte plater

Talent

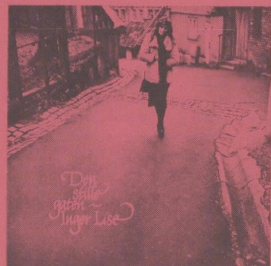

Jeg tør å fly/Feeling/Baby Blue/15 år/S.O.S/Livets gang/
Du skjønne ungdom/Hush Baby/Driver dugg — faller regn/
Det hjertet er fylt av/En mann i natten/Nå vil jeg gå — alene

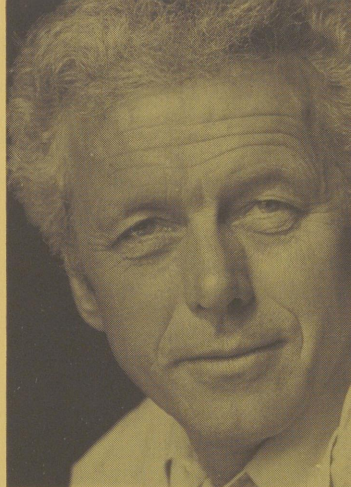

Regn
Anna
Vi gjør et nytt forsøk
En spennende dag for
 Josefine
I mitt liv
Han er over alt
Denne gården
Hva skal det tjene til
Nyforelsket 70 år
Daniel
How can I be sure
Sing along

Den stille gaten
Han kjente seg mye eldre
 Sol i desember
Jeg kommer tilbake
 Etter 50 år
 That gentle touch
Jeg har brent mine lys
Rock-Ola (jeg savner deg)
 Det beste jeg vet
You hurt me again
Send ditt svar med
 vinden
Er det plass for oss alle

Kjære revygjengere!

Det er en stor glede at Oslo vil ha et revyteater. Livet til Chat Noir har jo hengt i en tråd de siste årene. Det ser ut til at katta har mer enn 9 liv.

Vi forsøker oss iallefall igjen! Det er den gamle garde som fører an — men de «beste er best», sies det jo — og vi får håpe at andre følger opp slik at vi kan beholde denne fine, vanskelige og underholdende kunstformen. Jeg tror Oslo vil være mye fattigere uten vårt kjære Chat Noir.

God fornøyelse!

Tore Lønning

Publikumstjenesten
"Kjære landsmenn!"

24g049457

«Kjære landsmenn!»

Ovenstående revytittel er inspirert av en av våre kjæreste landsmenn, nemlig Einar Gerhardsen og noe han uttalte nylig:

Til tross for materiell velstand har vi «mistet noe på veien»
Hva dette «noe» kunne være, kunne ikke Gerhardsen si og det pretenderer heller ikke vår revy å gjøre.

Men midt i en nostalgisk flodbølge har vi gjerne villet spørre:

Hvorfor så mye eskapisme og erindringshysteri?

Hvorfor så mye falsk romantisering av fortiden?

Hvorfor tar vi så ofte rosa briller på, når vi går til våre stevnemøter med glemte år?

Kan det bero på manglende evne til å leve *nå* — angst for fremtiden?

I går — i dag — i morgen er rammen rundt vår revy. For å begynne med i går: Leif Juster skal være hjertelig velkommen tilbake på norsk revyscene!

Likeledes et tvi-tvi til Elisabeth Grannemann ved hennes comeback — og min kjære kollega Tore Ryen skal ha en varm takk fordi han har hjulpet meg med så mange av tekstene til den revy Toralv Maurstad så generøst har gitt meg *carte blanche* til å produsere.

God fornøyelse! (?)

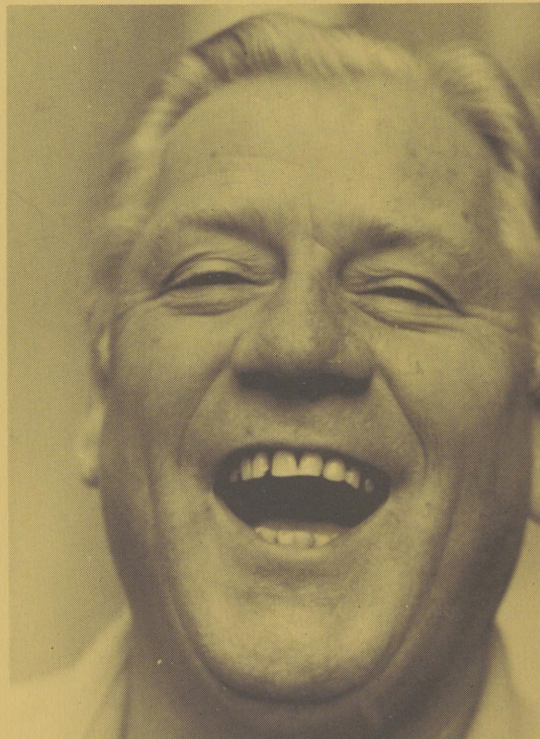
Dag Frøland

Leif Juster
Elisabeth Grannemann

Aud Schönemann
Arve Opsahl

Rolf Stranger:

REVYEN

Hva er egentlig revy slik vi oppfatter den?

Innholdet har riktignok vært skiftende til forskjellige tider, men revyens form har holdt seg og vært uttrykk for en munter eller alvorlig behandling av aktuelle hendelser.

En god revy har vi godt av alle sammen. Den bør ha snert, skal være frisk i tonen, aldri ondskapsfull, men ha evnen til å utløse sunne reaksjoner eller forargelse hos publikum. Og den bør videre ha skrevne viser og sketsjer som setter latterlige foreteelser og personer inn i en ramme slik at revyen blir et korrektiv til vår egen tid.

Politikere er i årenes løp ofte blitt nevnt i revyene. Ja, for enkelte var det så viktig at de uttrykte ønske om å bli omtalt i en eller flere verslinjer. For det å bli behandlet i revyen var en oppmerksomhet utover det alminnelige og en betydelig side ved tidligere tiders såkalte kjendis-dyrkelse. Fra før av hadde man vittighetsbladene hvor humoren blomstret og satiren kunne være skarp nok. Men da deres eksistens opphørte overtok revyen oppgavene.

Revy i Kristiania og Oslo — såvidt jeg husker — ble innledet med Wiers-Jenssens berømte «Tutti-Frutti». Senere forlenget Vilhelm Dybwad noe av dens form i den

legendariske «Ola Lia» på Centralteatret, som var en slags revy hvor handlingen var kombinert med aktuelle sanger og viser.

Og så kom Chat Noir — som kabaret- og revyscene.

Premièrene i min gymnasie- og studenttid hørte til årets begivenheter enten det gjaldt vår- eller høstrevyer. Og alle sammen ble ivrig kommentert.

Det jeg tror en stor del av befolkningen forbinder med revy, startet vel med Ernst Rolf og hans revyer. Så kom Victor Bernau, Einar Rose og Jens Book-Jensen. Enda senere skapte Egil Monn-Iversen. Einar Schanke og Dizzie Tunes sine utgaver i lokalene i Klingenberggt. 5. Og Leif Juster drev revy i nesten 25 år på Edderkoppen — senest på St. Olavs plass.

Revyene før, ja. Når jeg tenker på hva som ble prestert av stor revykunst, blir jeg ganske varm om hjertet. Hvem glemmer f.eks. August Schønemann — far til Aud Schønemann — og soldaten hans på Oscarsborg fremført på Theatre Moderne? Eller på Chat Noirs scene Victor Bernaus blendende visekunst, Einar Rose med «Nå går'n på gummisåler» og visen om Vigeland til melodien «Nisse og dverge»? Ja, for ikke å forglemme Lalla Carlsen med f.eks. «Marsjkonkurransen» for å nevne noen spesielle minner.

Jeg er glad for at det er Oslo Nye Teater som skal føre tradisjonene videre. Teatret har flere i sitt ensemble som tidligere var sterkt knyttet til revy og som har utviklet seg til karakterskuespillere.

Nå har teatret igjen kalt på deres særegne talenter, og jeg er sikker på at Oslos befolkning er glade for at den nye revy er laget og at den spilles i Chat Noir til glede for alle som liker god revy.

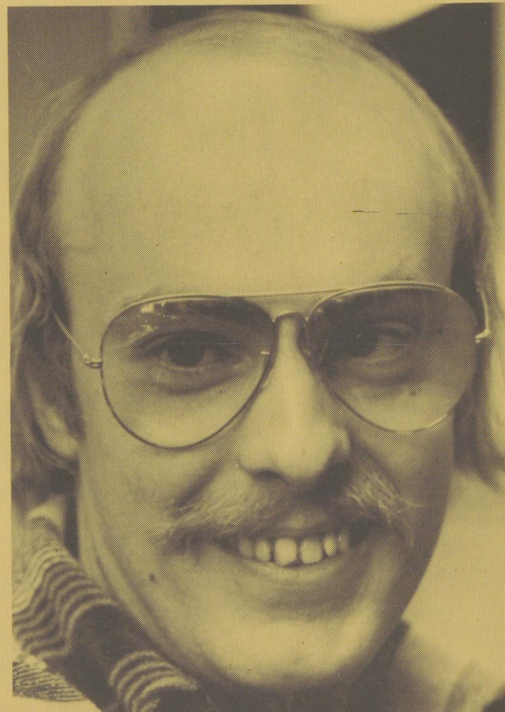
Inger Lise Rypdal

Willie Hoel

Jon Eikemo

Tore Ryen

Lillian Lydersen

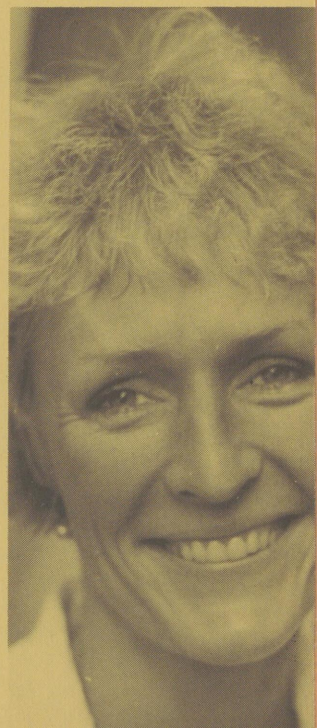

Kari-Ann Grønsund

Ellen Waaler

Björg Wiegels

Lise Eger

Over fra venstre Dag Frøland og Tore Ryen. Under fra venstre Carsten Klouman, Kari Blakstad, Barthold Halle, Grethe Wang og Knut Solberg.

Under presenterer Carsten Klouman orkestret. Fra venstre Bjørn Jacobsen, Jan Thoresen, Bjarne Nerem, Kalle Helgesen, Ola Rønnow, Christian Beck, Svein Erik Gaardvik, Finn Eriksen og Roy Hellvin.

dag frølands „**KJÆRE LANDSMENN!**“

Regi:
BARTHOLD HALLE

Manus:
DAG FRØLAND og TORE RYEN

Leif Juster

Aud Schønemann

Elisabeth Grannemann

Arve Opsahl

Jon Eikemo

Inger Lise Rypdal

Willie Hoel

Lillian Lydersen

Tore Ryen

Kari-Ann Grønsund

Ellen Waaler

Lise Eger

Bjørg Wiegels

Kapellmester og arrangør: Carsten Klouman
Koreografi: Kari Blakstad
Dekor: Knut Solberg
Kostymer: Grethe Wang
Masker: Per Hansen

En revyproduksjon under kunstnerisk
ledelse av Dag Frøland

Repetitører: Magne Amdahl og Roy Hellvin
Inspisient: Anne Karen Hytten
Scenemestre: Arne Pettersen og Lasse Arde
Lysmester: Per Pedersen
Suffli: Karin Macé/Sissel Lillo-Stenberg
Rekvisitører: Harald Haugen og Kirsten Hengebøl

1. akt

1. Kjære landsmenn!
(frøland/ryen)

Elisabeth Grannemann
Jon Eikemo
Tore Ryen
Karin-Ann Grønsund
Inger Lise Rypdal
Lillian Lydersen
Bjørg Wiegels
Ellen Waaler
Lise Eger

2. Takk for hjelpen! (frøland/ryen)

Leif Juster

3. Sønner av Norge (frøland/ryen)

Aud Schönemann
Arve Opsahl
Willie Hoel

4. Ta deg sammen, nordmann (frøland)

Inger Lise Rypdal
Kari-Ann Grønsund
Lillian Lydersen
Bjørg Wiegels
Ellen Waaler
Lise Eger

5. Nostalgi (frøland/ryen)

Aud Schönemann

6. Little Juster (frøland/ryen)

Leif Juster
Inger Lise Rypdal
Bjørg Wiegels
Ellen Waaler
Kari-Ann Grønsund

7. TORE RYEN

8. En gammel veggpryd (frøland/ryen)

Elisabeth Grannemann

9. Da man var barn engang (frøland)	Inger Lise Rypdal Kari-Ann Grønsund
10. Fornyelsen (frøland/ryen)	Leif Juster
11. Er det sognepresten i Uranienborg? (frøland/ryen)	Arve Opsahl
12. Verden vil ha kjøtt (frøland)	Elisabeth Grannemann Inger Lise Rypdal Lillian Lydersen Kari-Ann Grønsund Lise Eger Björg Wiegels
13. Den gamle spinnerocken (frøland/ryen etter dansk inspirasjon)	Aud Schönemann Lillian Lydersen Kari-Ann Grønsund
14. De latterlige femtiåra (frøland/ryen)	Hele ensemblet

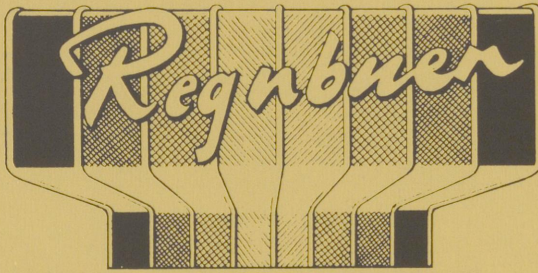

2. akt

1. De glade 40-årene (frøland/ryen)	Arve Opsahl Willie Hoel Jon Eikemo Kari-Ann Grønsund Inger Lise Rypdal Björg Wiegels Lillian Lydersen
2. Vår kjæreste landsmann (frøland)	Leif Juster

3. Helse i hver dråpe (frøland/ryen)	Arve Opsahl Willie Hoel Elisabeth Grannemann
4. Klovnerier (frøland)	Inger Lise Rypdal
5. En fredserotoman (frøland/ryen etter en amerikansk idé)	Jon Eikemo Bjørn Wiegels Lise Eger
6. Stakkars meg (frøland/ryen)	Aud Schønemann med trøstekor
7. Den store trubaduren (frøland)	Elisabeth Grannemann
8. Ullevål shopping (frøland/ryen)	Arve Opsahl Aud Schønemann Lillian Lydersen Jon Eikemo Willie Hoel Ellen Waaler
9. Folket skal seire! (frøland/ryen)	Leif Juster
10. Flottolf (frøland/ryen)	Arve Opsahl
11. Ensomhet (frøland) Mus.: Carsten Klouman	Inger Lise Rypdahl Jon Eikemo Kari-Ann Grønsund
12. TORE RYEN	
13. Mrs. Music Hall (frøland)	Elisabeth Grannemann
14. Se fremover nå! (frøland)	Hele ensemblet

Vi takker vår svenske kollega Gösta Bernhard for musikk-materiale til «Da man var barn engang» og «En gammel veggpryd».

ETTER TEATER ØNSKER VI
DEM VELKOMMEN TIL
REGNBUEEN I NYE FARGER

* Franskinspirert CAFE EN COCOTTE

* REGNBUEEN MUSIC HALL

(til kl. 02.00)

Non stop musikk og dans til
internasjonale orkestre

* TELLE nattrestaurant

(til kl. 04.00)

* REGNBUEEN BAR, TELEFANTEN BAR

* LA PIZZA (til kl. 23,00)

Bordbestilling tlf. (02) 42 39 80

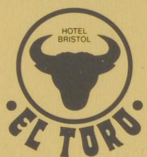
müllerhotell

Regnbuen

Klingenbergt. 4

Etter forestillingen: Hotel Bristol

**Ta en spansk en
på El Toro.**

Åpen til kl. 02.00.

Leoparden
hvis man vil hygge
seg etter at folk
flest har lagt seg.

Åpent fra kl. 21.00-03.30.

Grillen
for gourmeter.

God mat er tradisjon i Grillen,
som ønsker sine gjester
velkommen fra kl. 12.00.

**Oslo's
første pianobar.**

Åpen fra kl. 15.00.

BRISTOL
hvor vi møtes

FOR TRIVSELENS SKYLD!

Husker du?

Javisst gjør du det!

Alle de festlige aftenene i Chat Noirs særegne salong i Klingenberggt. 5. Den direkte forlengelsen av den svarte kattas liv i det gamle Tivoli, som dengang lå tvers over gaten med Røde Mølle og andre lokkende attraksjoner for borgere i Kristiania — og senere Oslo.

Du verden!

Hvor mange *enkelt*-prestasjoner er ikke meislet inn i bevisstheten fra alle disse revy-årene siden det moderne Chat Noir ble åpnet i 1937. Det er som å trå i en nostalgisk eng med allehånde blomster, en flora av revyminner som man kunne flette sammen til en — nei, flere skjønne buketter.

Ja, la oss gjøre det — her og nå. Ikke etter en bestemt oppskrift, men sånn litt tilfeldig — alt etter som hukommelsen hjelper en.

Einar Rose f.eks. gledessprederen og smittebæreren av det glade, uforfalskede Oslo-humøret. Som *Peer Gynt* i parodien «Buick-rittet», som bokhandler og slakter av moderne litteratur, og der han stod som *Gustav Vigeland* i hvit frakk, åpen i brystet og sang med dirrende harme *Bias Bernhofts* og *Arild Feldborgs*:

«Nisser og dverge
bygger i berge,
men jeg skal hogge dem alle her ut.
Mens kunstnerne ståker
og Dagbladet bråker
sprenger jeg Tørtberg i lufta med krutt».

Eller som *Bue Digre* i den samme festlige Chat Noir-revyen «Norrønafolk vil fare» med det storartede

Kvalitet?
Selvfølgelig bruker
Chat Noir *alt* i
støvler og sko fra

LOTTA SKOSALONG A/S

KARI LUNDSTEDT

Ruseløkkvn. 26 — Tlf. (02) 11 07 63 — Vika torvet.
vis-à-vis Jens Evensen.

Åpningstider: kl. 10.00—17.00.

Torsdager til kl. 18.00. Lørdager til kl. 14.00.

åpningstablået «Leif Eriksson oppdager Vinland» etter Chr. Krohgs store maleri. For ikke å snakke om parodien på datidens mote-konferensier Jossa og Book-Jenssens smektende «En liten gylden ring».

Lalla Carlsen da . . . som Mrs. Simpson «Det er verd en krone bare det», Viviane Romance, den franske filmstjerne, som Victoria i Valle, den skikkelige bygden Valle hvor filmen stod i djevelens tjeneste, Einar Sissener med sin uopplitelige bikkje eller da han under krigen på en generalprøve sang «Det blir en deilig dag», for dristig så den måtte sensureres, Kari Diesens herlige suffløse, Arvid Nilssens

«Stortingsgatens Mona Lisa» eller krigsårenes trikkekonduktør med verslinjer av Finn Bø-Bias Bernhoft:

«Dem kaller meg Nikken
jeg er ansatt på trikken
på linje 12 som konduktør.
Jeg b'gygger om morran
og før sto jeg foran,
men nå står jeg bak og roper «Kjør!»».

Hvor mange festlige typer laget ikke Leif Juster?
—sammen med Rose som «Just og Dust», som en med swingdilla, før han i 1942 startet sitt eget teater, Edderkoppen, i Keyserstgt!

Det var på Chat Noir Elisabeth Grannemann fikk sitt endelige revygjennombrudd med Bernhoft og Sands «Omatt og omatt», Aud Schønemann sammen med Arvid

Lalla Carlsen i
Hammarlunds
strek
fra 1949.

Chat Noirs første revy i det nye lokale i Klingenbergaten het «Opp med teppet». Her er den anmeldt av Klouman. Lalla Carlsen som Mrs. Simpson, Rose som Peer Gynt i «Buickrippet» og Kvist som Nygaardsvold. I øverste rekke Leif Just Nielsen i en tøysevisе, Rocky Twins, Randi Brønne som trampegutt og Axel Thue som Schanche.

Nilssen fikk publikum til nesten å ramle ut av sofaene med sketsjen «En halv pils», *Arve Opsahl* suksess-sang «Det holder det, sa Gundersen, det klarer seg med det» og man ga seg helt over under bløtkake-sketsjen i «Det går på by'n» i 1959 med *Sølvi Wang*, *Henki Kolstad* og *Ulf Wengård*.

Eller *Jens Book-Jensen* med sin fengende Rolf-potpourri og som utenriksminister Eden, *Nora Brockstedt* med «En liten pike med lave sko», *Carsten Byhrings* uforglemmelige telefonsamtaler med de store politikere osv.

Husker du — eller kanskje visste du — at en av våre ypperste skuespillere, *Espen Skjønberg* debuterte i revy hos Book-Jensen? Med bl.a. diktet «Den vackraste visan om kärleken» av *Ture Nerman* og at *Ingerid Vardund* tok de

første skritt på den profesjonelle scene også i en av Book-Jenssens revyer og sang om alle tiders Per?

Det er så mange minner at det er vanskelig å sortere dem. Flere av dem er også festet til de senere årenes revy-virksomhet på Chat Noir. Men har ikke engang rukket å bli det man kaller for historie.

Det er godt å ha noe å huske tilbake på, og kanskje også kveldens revy avleirer opplevelser, som man om noen år tar frem og sier som så «*Husker du ?*»

Kari Diesen, Einar Sissener og Leif Juster som Familien Jodel i revyen «Tenk på noe annet», høsten 1940.

Høstens komedie på Oslo Nye

er amerikaneren Bernhard Slades «SAME TIME NEXT YEAR» — som i språkdrakten til Arne Hestenes har fått tittelen «SAMME TID — NESTE ÅR».

Det er siste sesongs største Broadway-suksess, og hele vårsesongen ble den spilt for utsolgte hus i Stockholm.

Den spilles på Oslo Nye med Ingerid Vardund og Toralv Maurstad. De har en avtale om å møtes på et bestemt hotell en gang hvert år. Starten skjer i 1951. Og så får publikum være vitne til hvordan årene forandrer dem og deres kjærlighetsliv, spirituelt og morsomt anrettet med et dryss av veltrufne replikker.

Etter «Måne for livets livets stebarn» var den berømte amerikanske instruktøren José Quintero sterkt interessert i å komme tilbake. Avsluttede oppdrag i USA har gjort det mulig å realisere hans ønske nå, og det blir spennende å se resultat av hans virke i genre som ikke nettopp tilhører O'Neills dramatik. Teatret gleder seg til å arbeide sammen med ham igjen.

KETIL BJØRNSTAD +++ ELLEN NIKOLAYSEN +++ FOLQUE
DIFFERENCE +++ VISVAS +++ ERIK BYE +++ TOBBEN & ERO
ALEX +++ SVEIN GUNDERSEN +++ BAROCK +++ FAMILIEN BUEN
KRISTIN BERCLUND +++ PER ALM SINGERS +++ RICMOR LANGE
LENTIL HANSEN +++ FLAX +++ PRUCEL +++ MOOSE LOOSE
OTTO NIELSEN +++ STANLEY JACOBSEN +++ ØYSTEIN SUNDE
PER 'ELVIS' GRANBERG +++ ASMUND BJØRKEN +++ VANESSA
ÅSE KLEVELAND +++ K. M. MYRLAND +++ ROY HELLVIN
FREDDY KRISTOFFERSEN +++ JONAS FJELD BAND +++ HØST
ALF PRØYSEN +++ TEN SING OSLO +++ AUNT MARY +++ SAFT
PLAYMATES +++ BJØRN NORDVANC +++ NRK'S STUDIEKOR
IVAR GATSETH +++ ANDRES NIBSTAD +++ BUGCES FIRO
ANNE KARIN TØNSET & HARALD CUNDHUS +++ OC MANGE ANDRE

NORSK MUSIKK MED MENING I. FRA PHONOGRAM

phonogram a/s

GRILLEN

— Byens hyggeligste,
så snublende nær!

Fra Menyen:

Entrécote Sce. Bearnaise	kr. 32,—
Rumpsteak Café de Paris, Salat	kr. 34,—
Smørbrød Biff Lindstrøm	kr. 14,50
Smørbrød Filet Mignon	kr. 19,50

Grillens ostetallerken,
med en karaffel rødvin
kr. 29,—

Vi møtes der!

Hotel Continental